

АЛІАНТИ ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО ВІЙНИ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

ВАШІНГТОН. — Злучені Держави Америки, Велика Британія, Китай та Голандська Індія є „вповні приготовані на всяку есентуальність, якщо Японія відкине американські пропозиції в справі загального замиріння на Тихому океані. Така є урядова заява. А хоч у ній нічого більше не кажеться, проте сподіються, що представники вичислених держав приготують спільний фронт проти можливої нової агресії з боку Японії. А що це можливе, видно з воєнної промови, яку виголосив японський прем'єр Тойо. Бритійський амбасадор Галіфакс та д-р Лудон, представник Голандії, відвідали секретаря стейту Года. Здогадуються, що ціллю їх візиту було далеко-східне положення.

ПРЕЗИДЕНТ ВЕРТАЄ ДО ВАШІНГТОНУ

ВОРМ СПРІНГС (Джорджія). — Президент Рузвельт поспішно перервав відпочинок і нагло відїхав до Вашингтону, щоб особисто брати участь у вирішенні того остаточного становища, яке забере Америка відносно Японії. Перед кількома днями президент згадав, що американські воєнки й моряки можуть незабаром воювати. Тепер побоюються, що ці слова були висказані в переконанні, що з Японією так не буде можна прийти до порозуміння й що Америка буде змушена воювати.

АРГЕНТИНА СТВЕРДЖУЄ СВОЄ СТАНОВИЩЕ НЕВТРАЛЬНОСТІ

БУЕНОС АІРЕС (Аргентина). — Заступник президента Аргентини Рамон Кастільо заявив, що аргентинський уряд не дасть на себе вплинути жадній політичній групі та задержить далі своє становище неутральності. Недавно уряд заборонив масові паради, пляновані по цілому краю про-адіантською організацією т. зв. „Аргентинська акція“, заявляючи, що згадана організація, викликаючи до ворожих виступів проти тоталітарних держав, дискредитує неутральність Аргентини як невоюючої держави. Заборону уряду особливо гаряче підтримує часопис „Памперо“, якому приписують про-тоталітарні симпатії.

БУДУТЬ ПОМАГАТИ НОРВЕГІЇ

НЬО ЙОРК. — Заходами визначних американців організовано комітет п. з. „Приятели Норвегии, Инк.“, якого завданням є нести поміч норвезькому народові у боротьбі з німецькими наїзниками. Головою комітету є пані Борден Гарриман, б. американська представниця в Осло.

ПОЛУДНЕВА АМЕРИКА СПІВПРАЦЮЄ З ПІВНІЧНОЮ

ВАШІНГТОН. — Нелсон А. Ракефелер, координатор між-американських справ, заявив, що краї Латинської Америки вповні співпрацюють з Злученими Державами Америки. Понад 100 кораблів тоталітарних держав були сконфісковані останньою державою Полудневої Америки, говорив він. Крім того, ці держави посилають Злученим Державам потрібний до воєнної індустрії метал, як і перебрали летунські лінії, що колись були власністю німецьких фірм. А це помагає Америці, говорив Ракефелер.

АРМІЯ МОЖЕ ВОЮВАТИ, КАЖЕ МЕКНЕЙР

МОНРУ (Норт Кароліна). — Ген. Леслі МекНейр, шеф штабу головної квартири армії, заявив, що якщо американська армія дістала належне технічне випосадження, то вона була б вповні готова до модерної війни. Реасумуючи висліди літніх маневрів, можна сміло ствердити готовість армії до ведення війни, казав він. Вправді, говорив він, жертви у війні з таким противником як німці, були б дуже великі. Не вважаючи на великий поступ армії у вишколі та озброєнні, штаб мусить ще більш удосконалювати її, кінчив генерал.

АМЕРИКАНСЬКІ ЛІТАКИ І ЛЕТУНИ СТЕРЕЖУТЬ БУРМАНСЬКИЙ ШЛЯХ

МАНІЛА (Філіппіни). — Повідомляють, що американські летуни на американських літаках будуть обороняти відомий бурманський шлях, по якому доставляють американці до-стави китайському націоналістичному уряду. Американські літати будуть під прапорами китайського чунгінського уряду. Досі більш як 100 американських летунів вже служать в рядах китайської націоналістичної армії.

ЯПОНЦІ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ, НАЧЕСТО ІМ КАЗАЛИ ОПУСКАТИ АМЕРИКУ

НЬО ЙОРК. — Японський консулат випустив заяву, в якій заперечив начебто японський уряд приказав японським горожанам, що перебувають в Злучених Державах, виїжджати до Японії. В заяві сказано, що ті японці, що покидають Нью Йорк та інші американські міста, це торговці, яких по-ді-лання скупчилося в наслідок замороження японських капіталів американським урядом.

16 ТИСЯЧ АМЕРИКАНСЬКИХ ДОБРОВОЛЬЦІВ В КАНАДІЙСЬКІЙ АРМІЇ

НЬО ЙОРК. — „Нью Йорк Геральд Трібюн“ з 1. грудня ц. р. доносить, що понад 16,000 молодих американців служать тепер в різних частинах канадської армії. Всі вони згодилися туди добровільно. Стійт Нью Йорк і Каліфорнія мають найбільше заступників в канадській армії. Найбільше число американців служать в Канадській Королівській Повітряній Флотії.

НІМЦІ ПРИГОТОВЛЯЛИСЬ ДО ЗАХОПЛЕННЯ ГОЛЯНДСЬКОЇ ГВІЯНИ, ТВЕРДЯТЬ АМЕРИКАНЦІ

Департамент війни у Вашингтоні розкрив, що німці планували загартання Голандської Гвіяни та встановлення там свого уряду. Це було, як здогадуються, причиною, чому американський уряд рішився післати свої війська минулого тижня, хоч як офіційну причину такого рішення подано охорону копаєнь алюмінію. В згаданій заяві не подається докладних подробиць про цей німецький заговор в Гвіяні, а тільки кажеться, що провідник заговору Ерлман є вже в концентраційному таборі. Рішення німецького уряду щодо переїзду Голандської Гвіяни на німецьку колонію, наступило, згадує департамент війни, тоді, коли Голандія опинилась під окупацією німецьких військ, себто в травні 1940. р. Та до перевороту не дійшло. Німецький корабель „Гослар“ затопили самі німці недалеко від столиці Гвіяни, Парамарібо. Штаб американської армії що тепер займає Гвіяну, примістився в будинку, що колись був центром німецької наїстичної організації.

МОНСІНЬОР ШІН ПРО „РЕЛІГІЙНІСТЬ“ СТАЛІНА

О. д-р Фултон Шін, відомий католицький діяч та професор філософії в Католицькому Університеті у Вашингтоні, відомий з того, що критикував президента Рузвельта в справі його заяви щодо релігійного положення в СРСР, сказав в церкві св. Тайн на Бродвею, в Нью Йорку, що американці не вірять, начебто Сталін повернувся до релігії тому лише, що в присутності „наївних американських журналістів“ сказав „Хай Бог благословить президента“. Теперішня війна, говорив монсіньор Шін, не представляє боротьби добра з злом. Себто, казав о. Шін, не можна сказати, що по одній стороні є абсолютне добро, а по другій абсолютне зло, бо нема жадної різниці між фашизмом і комунізмом. Сталін підписав пакт з Гітлером з власної волі, а тепер він підписав договір з Америкою тому, що Гітлер змусив його до цього. На думку о. Шіна „Америка пішла в союз з такою державою, що більш ніж яка інша в світі причинилася до здушення релігійної свободи“.

УСПІХИ БРИТІЙЦІВ У ЛІБІЇ

Хоч боротьба повзів біля Режега, в Лібії, далі продовжується, то вже тепер британські кола говорять, що за останніх пару днів вони osiąгнули немалу перевагу над ворогом. Перш усього, одна британська частина прорвалася далеко на задні війська держав „осі“ і дісталася аж до залузу Сіра, нижче головного міста і твердині Бенгази. В той спосіб та частина цілковито перетяла найголовнішу італійську лінію постачання, що веде з Триполісу. Коли італійсько-німецькі війська не відзискають втраченого шляху, то на тім сильно потерпіть їх оборона і це може довести до втрати їх цілої армії в Лібії. Друга британська частина, що здобула вже в глибині Лібії оазу Джіяльо, посилилась там новими запасами і звідтам розпочала своє дальше ділення. В околиці Режега далі шаліє війна повзів. Бритійці поширили на десять миль той вузький коритар, через який вони знайшли контакт з британськими військами в Тобруці. В деяких місцях німецькі повзи повели розлучливі протинаступи. Ті протинаступи дотепер всі відбито. Бритійці переконані, що опір німців цілком вичне.

ІТАЛІЙСЬКІ ЗВІДОМЛЕННЯ МЕНШЕ ОПТИМІСТИЧНІ

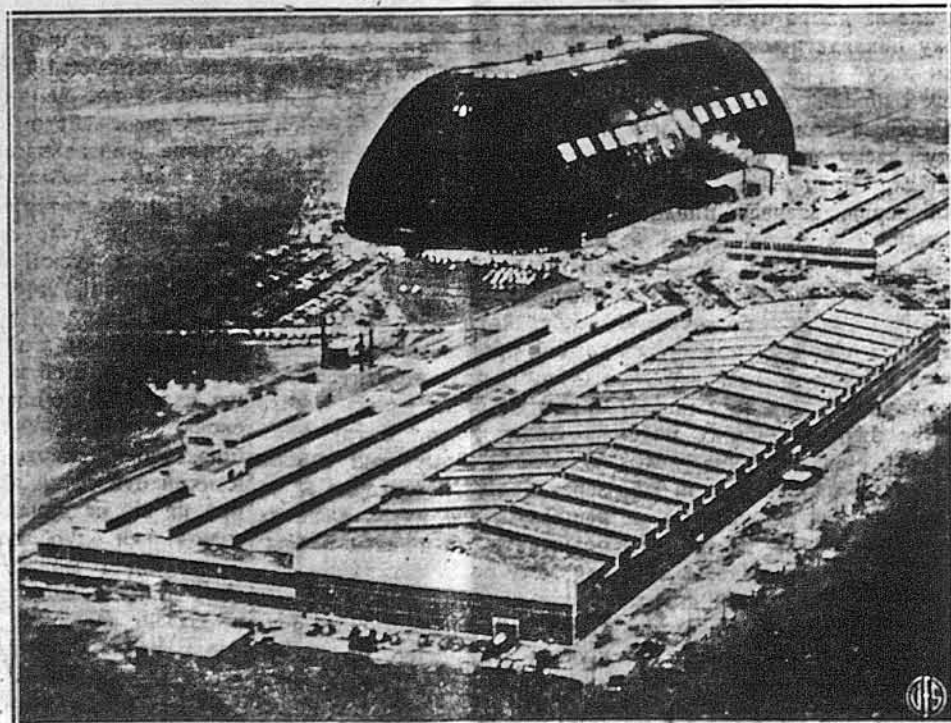
Італійські звідомлення, які дотепер були подані в дуже рожевих для італійців красках, тепер появились в більше зрівноваженім тоні. Вони признають, що в деяких місцях британці поробили певні успіхи, та кажуть, що „ми дурилиб самі себе, якби не признавали, що для Лібії існує небезпека“.

СОВЕТСЬКА ОФЕНЗИВА БІЛЯ РОСТОВА—РОСТОВ ЗАНЯТИЙ

Советські війська під командою маршала Тимошенка розпочали велику офензиву проти німців, в околицях Ростова. Ростов відобрано назад з величезними для німців втратами. Також прочищено дорогу до Таганрогу. Деякі кола говорять, що Таганрог вже також занятий. Німці втікають у переполоху, говорять советські звідомлення. Ростов цілком знищений. Німці виконали погрозу і 40 відсотків будинків обернули в руїни.

НІМЦІ ПРИЗНАЮТЬ УСТУПЛЕННЯ З РОСТОВА

Німецькі звідомлення говорять, що їхні війська дійсно опустили Ростов, але зробили це не під натиском советських військ, тільки тому, щоб тяжко покарати місцеве населення, яке стріляє ззаду на німецьких воєвків. Німці також признають, що в околицях Ростова ведуться жажливі бої, в яких Совети понесуть неімовірні втрати. Таких втрат Совети ще не зазнали ні в одній іншій битві, говорять німці.



МАЙЖЕ ГОТОВА. — Величезна фабрика літаків підприємства „Гудір Корпорейшен“ у Акроні, в стейті Огайо, вже близька до викінчення. На першому плані фабрика до складання літаків. Далі на задньому плані нова фабрика до будови складових частин літаків. Наконець, великий гангар для літаків це найбільший гангар цього роду в світі; до того він не має в середині ніяких підпор.

ЯПОНІЯ ВІДКИНУЛА АМЕРИКАНСЬКІ ПРОПОЗИЦІЇ

ТОКІО. — Японський міністер закордонних справ Тойо, в офіційній заяві ствердив, що Японія відкидає американські пропозиції замиріння на Далекому Сході. Ці пропозиції Тойо назвав фантастичними і такими, що не дозволяють країм Далекого Сходу прийти між собою до порозуміння і порядку. Він далі говорив, що Америка не розуміє азійських країв і їх інтересів і тому висуває ті фантастичні домагання. Внаслідок того непорозуміння, говорив Тойо, панує велика загроза, що Далекий Схід зануриться в потоки крові. Він закликав три краї, Японію, Китай і Манчукію, щоб вони як-сь зєдналились і привернули Азії лад, якому загрожують посторонні сили. Попереднього дня японський прем'єр Тойо, мав заявити, що завданням названих трьох країв є викинути Британію і Злучені Держави з Азії і увільнити ті краї від європейської експлуатації. В тім дусі загально пишуть японські газети. Та, не звертаючи уваги на ті погрози, японський уряд не бажає зривати своїх переговорів з Америкою. Він задумує ті переговори продовжати, але водночас ними цілком не обмежувати волі своїх мілітарних ділань, а далі по-суватись на схід. В японських мілітарних колах отверто говорять, що найближчим японським завданням буде перервати бурмський шлях, а також захопити Тайланд і Голандську Індію.

ЗУСТРІЧА ПЕТЕНА З ГІТЛЕРОМ.

ВІШІ. — Маршал Петен виїхав з Віші в неозначене місце, де в околицях Орлеану, щоб побачитись з Гітлером. В дипломатичних колах вже віддавна говорили, що таке побачення наступить. Але час того побачення мав бути щойно тоді, коли Франція буде вповні рішена кооперувати з Німеччиною політично, економічно і мілітарно. Тепер цей час наступив і Петен виїхав на переговори з Гітлером, кажуть французькі політичні кола. Замітне те, що те побачення відбулось без участі Муссоліні, який, як казали, тому поновив був свої домагання до Франції, що він хоче Ніци, Корсики і Тунісу.

СОВЕТИ ПРО РОЗСТРІЛИ НІМЦІВ В КИЄВІ.

ЛОНДОН. — Московське радіо передало на хвилях етеру вістку, поміщену перед тим в органі советської армії „Красная Звезда“, що німецька влада розстріляла в Києві 52,000 росіян і українців, які „демонстрували лояльність супроти Советів“.

НЕВИДОМА ДОЛЯ РОСТОВА.

БЕРЛІН. — Німецькі газети не пишуть далі нічого про долю Ростова, над Доном. Попереднього дня вони помістили були рішення німецької армії, яка заявила, що середину міста вона евакуує тому, щоб тяжко покарати мешканців за те, що вони не підчиняються міжнародним правам і ззаду стріляють на німецьке військо. Німці виразно говорили, що думають те місто цілковито збомбардувати і спалити.

ДОЛЯ АМЕРИКАНЦІВ, ВЗЯТИХ В ІТАЛІЙСЬКИЙ ПОЛОН.

РИМ. — Італійські газети пишуть, що дуже можливо, що американські два кореспонденти, Гарольд Дені і Годфрі Ендерсон, а також два американські військові обсерватори, яких на лібійським фронті італійські війська взяли разом з британськими воєнками в полон, не будуть випущені на волю, а залишаться далі в полоні. Американські військові обсерватори, говорять італійські газети, випробовували на фронті американських повзи, а тому фактично були заняті воєнним ділом зверненням проти Італії.

ЦІЛЬ БРИТАНІЇ І АМЕРИКИ — 30,000 ПОВЗІВ.

ЛОНДОН. — Бритійський міністер Бівербрук виголосив промову, в якій заявив, що ціллю Британії і Америки є виробити в році, що починається 1. липня 1942, 30,000 повзів. В тім році два згадані краї повинні випродувати стільки, скільки вносить теперішній стан німецької повзної сили. За обрахуванням Бівербрука Німеччина нині має 30,000 повзів. Безперечно, Німеччина за той час буде далі продукувати повзи, але можливість продукувати в однім році стільки скільки Німеччина напродукувала впродовж довгих років, випередить німецьку воєну продукцію. Повзи, говорив Бівербрук, є найголовнішою зброєю. Разом з літаками вони рішають війну.

СХОПЛЕННЯ НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛА НА ЛІБІЙСЬКОМУ ФРОНТІ

КАІРО. — Бритійські війська взяли в полон на лібійським фронті першого німецького генерала, фон Равенштайна. Він описав розказував як це сталося. Він хотів розпочинати наступ на британські сили. Але, щоб яксь обзнакомитись з тереном, він виїхав в панцернім авті на сам фронт. Нагло він знайшовся в обличчі британських протиповзових гармат. Одна гармата зранила тяжко його шофера. Генерал пробував усунути шофера і сам взяти за керму. Але заки він це виконав, він вже був обкошений британцями. Не залишалось ніщо інше, тільки піддатись.

ПОГАНСТВО В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН. — В Німеччині розходиться сотками тисяч од-на книжка, яка отверто говорить, що Німеччина буде першим краєм на світі, що зирє з християнством. Будуча німецька релігія, говориться в тій книжці, безперечно, залишить лю-дам волю віри. Але та віра буде випливати з нутра німецько-го народа, а не з Єрусалиму, чи Риму.

"СВОБОДА" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1917.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перше
появу числа, в котрім оголошення хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

3 Канади належить псилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ЯПОНСЬКА КРИЗА

Факт, що президент Рузвельт чимскорше перервав свій відпочинок і поспішив до Вашингтону, є доказом, що туди його кличе пильна справа. Ніхто не сумнівається, що кличе його критичний стан Далекого Сходу. Багато журналістів з цього факту навіть робить висновок, що на Тихому океані війна так гейби певна.

Хоча власне Злучені Держави найбільше причинилися до розбудження Японії за середньовічного сну, хоча властиво Америка штовхнула Японію на дорогу модерного економічного й політичного розвитку, та вже від яких тридцять літ в Америці багато політиків передбачувало можливість, ба навіть неминучість японсько-американського конфлікту. Говорили про неминучість його такі чуткі обсерватори розвитку міжнародних відносин, як покійний президент Теодор Рузвельт, за котрого президентури власне Японія пішла з експанзивною війною проти Росії на Сибір. Неминучість цього конфлікту стала ще явніша, коли Японія, здержана в своїй експанзії на мало залюднений Сибір, почала експанзію проти передлюдненого Китаю. Тоді всякому стало вже ясно, що Японія не тільки шукає вільної території для поселення свого завеликого населення, скільки панування над чужим населенням та його економічного й політичного поневолення.

Перед другою світовою війною розкрив перед Японією можливість дальшої експанзії в іншому напрямку. За захопленням Голландії Німеччиною станули просто без оборони широкі колонії Голландії в східній Азії. З прігрою Франції сталося те саме з французькими колоніями. Можна навіть догадуватися, що Японія десь дуже жадує, що вона встала в війну з Китаєм, коли тут під боком відкрилися такі великі імперіалістичні можливості.

Ці власне можливості тепер використовує Німеччина, щоб втягнути Японію чимскорше в війну. Та відносини на Далекому Сході власне складаються так, що Америка не може дивитися спокійно, що за положеними руками, як Японія забирає чужі краї. Азійська справа зв'язана тісно з європейською й американською справою. Японія й Німеччина це є головні основи так званого анти-комінтернського пакту. Все, що зробить Японія на Далекому Сході, буде поміччю для Гітлера, а ударом по його ворогах. Ні Англія ні Америка не можуть дивитися спокійно, як Японія забирає чужі краї в Азії, як не можуть вони дивитися спокійно, як це робить Гітлер в Європі.

Власне Гітлер мусів поробити тепер спеціально великі обіцянки Японії, коли Японія почала нагло гороїжитися, побренькувати шаблею й погрозувати Америці. За стану його кампанії під Москвою, під Ростовом і Тобруком виразно видно, що для нього стало просто конечним втягнути Японію в війну, і то втягнути її якраз тепер. Ось чому президент не бачить можливості полагоджувати справ телефонічними розмовами та бачить потребу своєї особистої приїзності в столиці. Ситуація видно критична.

НА СЕЛІ
Повість
(4) М. ШКОЛИЧЕНКА

А Мисак тимчасом складав потроху гроші тай складав. Чим більше проходило часу, тим дужче радувалося його серце, бо його план, його ідеал наближався і подавав надії на можливе здійснення. І справді як раз через десять років Максим Мисак попросив свого начальника увільнити його на 28 днів у відпуск, а отримавши дозвіл зараз же виїхав із Києва. Куди поїхав і в якій справі — ніхто тим не цікавився і не звертав жадної уваги, як то звичайно водиться між дрібними чиновниками, а Мисак тимчасом їхав уже по зарані вироблений подорожж — здійснити свій ідеал, розшукати кланяцьку землю. План цей вироблявся у нього довгими роками, стоячи завжди на тому, що він самотній, самотній на весь світ. Підстава ця в очах його була дуже важна. Він знав, що в біді, нужді чи якому іншому горю ніхто не допоможе йому, бо у його не тільки рідні або родичів, а навіть земляків не було. Хто він, звідкіль він? Для його всі на світі були чужі! Всі чужі! А життя з чужої ласки та ще при лихих обставинах — це було для Мисака гірше смерті. Досить було й того, що з ласки забирали його з снігу, з ласки вагалися, чи віддати на опіку поліції, чи взяти собі, з ласки наренітні взяли і ласкаво покинули. Такої надзвичайної ласки з його досить! Він дякує і буде дякувати свою "мату" до кінця віку, вона була йому як рідна мати. Вся його душа нестить її величчю, до-

Тільки „Невинні Антифашисти“...

(Надіслане з Канади).

Як відомо, літам 1940 року канадський уряд позмакивав у таборах для інтернованих провідників канадських комуністів, між ними теж і споре число комуністів українського походження. Позмакиано їх, як проголошено, за підвину діяльності і за перешкоди, які вони робили державі в справі воєнної допомоги Британії. Тоді ше Гітлер і Сталін не воювали з собою, але жили у ширій дружбі і старалися помагати один одному. Тому не дивота, що канадські комуністи розкидали тоді під порогами домів канадських горючан майфести політичного бюра центрального комітету комуністичної партії Канади, в яких осуджувано війну. Коли Канада мобілізувала всі свої сили до війни, комуністи старалися бунтувати населення проти війни, називаючи її імперіалістичною і заохочували населення до державного перевороту і заведення силою комуністичного ладу. Ось це є те, як кажеться, за що уряд позмакивав комуністичних провідників до таборів інтернованих, а майно комуністичної партії skonфіскував.

При тій нагоді українці, що дали звільнення комуністичним агітаторам і складали на їхні руки гроші на Турф Домі, втратили ціле своє майно, що доходило до пів мільона доларів. І втратили це майно назавжди, бо канадський уряд skonфіскував майно не зверне, хоч Советська Росія, тепер, по нападі Гітлера на неї, зачислюється вже до альянті. А звернути цього майна навіть і не може, бо цілком легально попродав його вже третім особам. Знають про це теж і комуністи, що то тепер прийняли цілком невинну назву „антифашистів“. Та це ще не означає, що вони водночас в душі не є і надалі комуністами. Тепер вони розпочали завзяті акції за те, щоб добитися звільнення своїх інтернованих провідників, щоб наново розпочати при їхній допомозі і проваді ту саму комуністичну роботу, яку вели в Канаді перше. І так Делегація Державної Ради Демократичних Прав (Нешенал Кавнсел фор Демократик Райтс) зложила 12 листопада домагання на руки федерального департаменту справедливості, щоб цей департамент видав розпорядок, звільняючий з інтернування 98 інтернованих антифашистів. Неабияк більше

вишка хитрості! І попросту нахабляв насмішка з уряду! Тих 98 чи більше „антифашистів“ інтернував уряд як завзятих і явних комуністів, а Делегація Державної Ради Демократичних Прав удає, що не знає, за що їх інтернувано. І користаючи з того, що Британія й її домінї ведуть війну з нацистично-фашистськими державами, одним почерком пера переміняє комуністів на „невинних антифашистів“ та домагається їхнього звільнення. Водночас у домаганні вичислені є між іншими і ті комуністичні провідники, що є українського походження, а котрих називали не були досі відомі ширшому українському загалові. Делегація домагається звільнення: Джана Навіза (що між українцями відомий був як Іван Навізівський). Був він начальним управителем комуністично-української преси у Вінніпегу. Далше домагаються звільнення: М. Шатувського, П. Лисея, Дж. Стефаницького і М. Савяка, що були редакторами „Народної Газети“ і „Фармерського Життя“, виразно комуністичних часописів у Вінніпегу, та редакційних помічників, організаторів і агітаторів комуністичної партії: А. Біленького і Т. Біленького, Д. Мойсюка, Джана Бойчука, М. Костинюка, П. Прокопа, Н. Бідульчу, Н. Кречмаровського, А. Войтишина, Дж. Процака, А. Байлюка, М. Бінювського і А. Петраша. Всі вони — це комуністична еліта. Це комуністична сметанка, відома кожному канадському українцеві, яка ганьбила, висмівала і зневажала по віках і часописах усіх свідомих українців у Канаді, що не хотіли стояти в комуністичних рядах, називаючи їх „жовтоблакитниками“. Деякі з них лазили з чоботиками до польського консула, як Лисець і Прокоп. Вкінці попали туди, куди вони старалися своїми доносами заборотити ширших українців-некомуністів. Таких то „невинних антифашистів“ (уже навіть не антинацистів!) хоче звільнити з інтернування ця „славна“ Делегація Державної Ради Демократичних Прав!

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕМОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

рогий образ, — вона для його найкраща, найрідніша і найцінніша людина на цілому світі, але не добре було з його боку покладатися на таку чиню ласку і на старість. Отже і покійна мама жила сама собі, а тимчасом на людську ласку не покладалась, робила, працювала, побігала свої нерви, завчасу пішла в могилу, а з чужої ласки не жила, та не тільки не жила, а ще й з ним поділилася своєю ласкою, своїми достатками. Марія і Мисак поділилися своєю ласкою з ким небудь, та тільки не ставало сміливості зробити це. Страх матеріальної нужди спливав, захолював думки його про подальше життя. Одружитися не маючи засобів — то на його думку було не ласка, а егоїзм, низький, мізерний егоїзм. Взяти собі жінку, діждатися сімї тай кинути їх згодом без жадного забезпечення на божу волю, — о ні, цього він ніколи зробити не може. А все таки йому бажалося поділитися своєю ласкою з ким небудь. Йому не раз спадала думка про свою дієсну, рідну

Причини Алькоголізму

В готелі Комодор в Нью-Йорку відбулись недавно наради вчених у справах алькоголізму. Статистика ствердила, що внаслідок нещасливих випадків в Америці фабрики тратять 13 разів більше годин праці ніж внаслідок страйків. Зновуж більшість нещасливих випадків повстає внаслідок алькогольного запаморочення. Тому вчені взяли за просту діювання цієї справи і на згаданих нарадах стверджували причини алькоголізму та подавали заради, як цьому запобігти.

Є три головні причини, чому люди запиваються: 1) роблять це з нудьги, 2) з надмірного омучення, 3) шукають у запиттю втечі від сірої, прикрої буденщини. Розумімо, що деякі люди пють не лише з одної, але з двох, або й трьох названих причин.

Перша і остання причина мають виключно психологічний підклад. Як чоловік нудує, не бачить нічого цікавого довкола себе, що прикувало його увагу й викликало приємне оживлене почуття в його нервовій системі, він шукає за штучним побудженням і де алькоголь. Це ще не значить, що він не той алькоголь тому, бо почуває смак в устах, на язичі. Може бути зовсім навпаки, він почуває великий несмак на язичі і може навіть зовсім ширю викривляє уста від несмаку, спричиненого алькоголем. Проте не той алькоголь, бо хоче ним затроїти цілий організм і тим затроєнням викликати в нервах приємне почуття, нервові побудження.

Цей стан дуже тісно зв'язаний з другим психічним станом, а саме, коли людина має журбу, багато клопотів, з якими вона щодня, впродовж довгих місяців і років мусить беззастанно боротися. Безвиглядність цієї боротьби викликає в людині прикро настрої. Вона починає ненавидіти все, що діється довкруги. Бо в окруженні вона не може знайти нічого, що її утешлювало. Щоб викликати в своїй нервовій системі почуття щастя, вона запивається алькоголем та в своїй уяві творить собі інший, цікавіший світ.

Тут треба зазначити, що цей „ескапізм“, себто втеча від реального життя, відбувається не раз при помочі інших засобів, як ось наркотиків. Опіум, морфіна, це також середники ескапізму і то далеко сильніші і при тім далеко небезпечніші. Середником ескапізму є також надмірне хождение до кін, чи на інші вистави, які дозволяють даним

одній вулиці найшли його, не могло не впливати на його нерви, на його чуже серце.

Чого, чого тільки не передумав Мисак до цього часу про свою самотність! Та чим більше думав про це, тим міцніше закріплювався його думка про конечне здійснення виробленого плану — забезпечити себе на старість матеріально так, щоб можна було дожити до кінця не з чужої ласки, а з власної праці, щоб поховали його не громадським і не казенним коштом, а на його власні достатки, щоб ні єдина душа не казала, що він обтяжив її своєю старістю, своєю хворобою, своєю смертю. Чи егоїстичний був такий план, чи ні, про це він не думав ніколи, а знав тільки одно, що так зробити слід і можна зробити, коли тільки людина справді не бажав заважати кому небудь своєю старістю, кінцем свого самотнього віку.

Мисак добре знав, що без грошей цього зробити не можна, знав також, що і самі гроші з неба не сплиють, а треба працювати, збирати їх і берегти. І він працював, зби-

він одягається, причепурює себе й по шаблону відноситься до інших членів своєї родини. Виконавши ретельно всі свої родинні й економічні функції він пасивно жде на щастя, на приємне почуття радості. Жде, жде і не може діждатися. Бо найчастіше інші люди, що живуть довкола нього, теж і собі живуть шаблонно й також ждуть на щастя немов на манну з неба.

А радість треба планувати. Треба полювати на неї, як на сполохану птицю. Є тисячі способів, як це осягати. Та, здається, основною засадою здобування радості є це, щоб спонукати себе до того, аби іншим людям, зокрема нашим сусідам, робити приємні речі. За нашу спробу вони будуть віддячуватися своєю спробою. І хоч може вони і ми не раз схибимо в наших справах, проте вже сама наша і їхня добра воля скріпить нашу радість і щастя життя. А далше зусилля в тім напрямку цілком певно дадуть добрі висліді.

З черги таке поступовання усуне іншу причину, що теж штовхав нас до альколю, а саме втечу від дійсного життя, до уявного. В товаристві прихильних людей життєві труднощі видаються далеко легшими, ніж коли їх чоловік мав поборювати сам. Справді німецький письменник Шілер сказав, що „сильна людина є найсильнішою тоді, коли є сама“, але це відноситься до віймково сильних людей. Звичайна, пересічна треба вдома виконати, іде до людини, таки потребує симпатії і там сумлінно виконує всі і моральної підтримки від свої обов'язки. По шаблону інших.



НАЧАЛЬНИК ФІНСЬКОЇ АРМІЇ. На ліво барон Карл Густав Манергейм, начальник фінської армії, на право генерал Валден. Стріла відбулася десь на російсько-фінському фронті.

рав і беріг. Десять років нудної канцелярської праці до виробленого вже загального плану — забезпечити себе на старість матеріально так, щоб можна було дожити до кінця не з чужої ласки, а з власної праці, щоб поховали його не громадським і не казенним коштом, а на його власні достатки, щоб ні єдина душа не казала, що він обтяжив її своєю старістю, своєю хворобою, своєю смертю. Чи егоїстичний був такий план, чи ні, про це він не думав ніколи, а знав тільки одно, що так зробити слід і можна зробити, коли тільки людина справді не бажав заважати кому небудь своєю старістю, кінцем свого самотнього віку.

Мисак добре знав, що без грошей цього зробити не можна, знав також, що і самі гроші з неба не сплиють, а треба працювати, збирати їх і берегти. І він працював, зби-

детально розбирав свій план і тепер їхав з готовим уже проектом. Сидячи в вагоні він уявляв собі невеличкий, але густий, зелений сад, недалеко від саду блищала чиста, прозора річка, а в самому саду за шаблястою огорожею біліли невеличкі, але чепурні, веселі будиночки. Навкруги білого будинку зеленіла м'якшова шовкова, трава, росли квітки, пишались кущі калини, бузку, а там далі зеленіли вишні, кучеряві яблуні, груші, довгими стальками простягались кущі порічок, а поміж ними слались доріжки, гладенькі, рівні, неначе розгорнісі довгі сувої полотна. Одна з таких доріжок вела поза межі саду і пускалась повільним сугорбом до річки, а друга пересікала її і вела до гаю, що увесь аж ніби потону в зелені повового дикої винограду.

(Далше буде).

НА РІЖНІ ТЕМИ

ДВІ КУЛЬТУРИ

Ньюйорський артист-риси́вник Гарі Вікі оповів репортерці „Нью Йорк Ворлд-Телеграму", як він оженився.

Справа, очевидно, обертається коло любови. Він залюбився в своїй теперішній жінці, а як це сталося, це він розповів зовсім широко й відкрито.

В Америці це зовсім не рідкість. Ні те, що чоловік залюбить в дівчину, ні те, що він потім старіється за неї, ні що з нею з любови побирається. Як власне це все сталося, займає навіть у рисівника, котрий прецінь не працює словами, цілі два стовпці друку.

Подібні признання серед українців звичайно збуваються кількома словами, реченнями. Навіть українським письменникам, себто людям, котрих діло давати вислів своїм досвідом словами, як оповідають про свою жєнячку, правильно вистарчає пару речень.

ПОДРУЖЖА ЗО СМІТНИКА

Свій рапорт про подружжя американського рисівника Гарі Вікі репортерка згаданого газети затитулювала: Смітнікова штука звела їх до подружжя.

Показується, що Гарі Вікі, вернувшись зо світової війни, пробував удержатися з малярства. Власне 22 роки тому, перед самим Різдвом, не мучи нічого продати на прожиток, Вікі знеохотився до штуки так, що зібрав свої рисунки й викинув їх у скриню на смітті. За якийсь час потім до його мешкання хтось зазвонив. Коли відкрив двері, він побачив дівчину. Вона держала в руках його рисунки й просила, чи не могла би собі їх узяти. Вона побачила їх у бляшаній скрині на попіл, пізнала, що вони задовбі, щоб їх викидати, й вибрала їх звідти й хоче їх заховати.

Він оповідає, що як він її побачив з його рисунками на руках, йому щось сталося: на нього зайшла велика переміна. Як називається ця переміна, догадатися не важко. І з тої переміни нарешті послідувала їх жєнячка.

СЕКРЕТ УСПІХУ.

Однаке це все можна догадатися, але дечого не можна догадатися. Бо ця переміна сталася ще 22 роки тому, а тут вони ще й нині зо собою подружені. І подружені, і цього не жєлюють.

У людей, що не привичні мати сильні почування, що на почування не звертають ближчої уваги, 22 літ подружжя ніщо надзвичайне. В артистів звично справа часто мається інакше. Адже голівудські артисти мало що не шо місяця мають іншого подруга. Лише одню їх здержує: страх перед завистю інших людей.

Гарі Вікі розкрив репортерці секрет, хоча властиво це віковичний секрет, котрий знає й баба й ціла громада. Він дає до зрозуміння, що жінка його піддержувала в його стремліннях.

Його слова перервала його жінка, що видно хотіла пояснити, чому він їй подобався: „Ти виглядав мені так страшно чесний". Потім звертаючися до газетярки, додала: „Він давав мені величезне почуття довіри. Я відразу могла з ним говорити, гейби ми давно зналися."

Вони виразно признали, що вони не погоджуються в багатьох справах, про штуку, політику, життя. Однаке це все видимо не грає великої ролі, в порівнянні з тим, що їх до себе зближає й разом держить.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ГОЛОВНОЇ УПРАВИ САМОСТІЙНОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА АМЕРИКИ.

На кварталних зборах Головної Управи Самостійного Золотого Хреста, на яких були присутні урядники Головної Управи та члени ради з близьких відділів Золотого Хреста, рішено, щоби відбути з кінцем року зїзд нашої організації.

З причини воєнних подій, як бачимо, по громадах є припинена ця жива народня праця, яка була ведена в попередніх роках. Усякі підприємства, не приносять такого успіху, як це було колись. А вже й не згадувати про всякі збіркові акції, які в минулих роках були надзвичайно успішними, а тепер зовсім підупали.

Та змінені часи вносять в наше життя нові гадки та ідеї. На місце одної праці приходить друга, на місце одних організаційних завдань з'являються зовсім інші. Бо хоч ми не виконуємо такої самої народньої роботи, яку ми вели до цієї війни, то замітним є, що багато наших товариств стараються працювати в таких організаціях, які мають на цілі оборону краю. Зокрема багато наших товариств, а таксамо поодиноких громадян, працюють при Американським Червонім Хресті, і для Американського Червоного Хреста.

І саме головню при такій праці наше жіноцтво проявляє живу активність. Воно є тепер заангажоване своєю працею в різних діяннях, які є корисні для оборони Америки. Та щоб того роду працю ще більше поширити та зміцнити, а таксамо щоб начеркнути пляни нової праці набудуче, потрібними є зїзди, на яких присутні могли б обмінятися думками та спільно застановитися, як краще перевести в життя намічені цілі.

Власне організація Самостійного Золотого Хреста складає свій черговий зїзд, який відбудеться в днях 6 і 7 грудня ц. р. під числом 30 Іст 7. вул. в Нью Йорку, Н. Й. На цей зїзд всі відділи Самостійного Золотого Хреста повинні вислати своїх делегаток. Ці делегатки, що прийдуть заступати свої відділи, повинні в своїх звітах головню піднести наскільки вони своєю працею причинились для акції оборони краю, а головню, яку працю вони виконали для Американського Червоного Хреста.

На зїзді будуть виголошені такі реферати: 1) Дотеперішня праця Золотого Хреста, його

реорганізація, та праця набудуче. 2) Українська жінка в суспільному житті. 3) Праця і участь молоді в громадським житті (в англійській мові).

На зїзді застановимось також і над справами жіночого журналу. Щодо цього, як і щодо інших справ, будуть перекладені відповідні ухвали та резолюції.

Програма зїзду:

Першого дня нарад буде така програма: Отворення зїзду головною організацією, вибір президії зїзду, та вибір комісії: реєстраційної, провірочної, статутної, й резолюційної. Праця комісії. Другий день: Звіти і привіти відділів, звіти урядників Головної Управи, дискусія над ними, реферати, дискусія, звіти поодиноких комісій, читання та прийняття резолюцій. Пляни праці на будучий рік, вибір нового уряду, закінчення зїзду.

По закінченні зїзду, відбудеться для делегаток і гостей спільна вечєра.

За Головну Управу Самостійного Золотого Хреста:

Стефанія Галичин, голова;
Ольга Пельц, секретарка;
Станіслава Гурич, касієрка.

DEFENSE BONDS QUIZ

Q. I am a machinist in an airplane factory. When the war is over I may be laid off. How can I prepare for that time?

A. Make systematic and regular purchases of Defense Savings Bonds. They will give you a substantial reserve which you can fall back on in the period of readjustment after the emergency.

Q. To what very large group of Americans does the Government look particularly for extensive buying of Defense Bonds and Stamps?

A. People in the middle and lower income brackets, where many of the most rapid increases in national earnings have taken place. This immense part of our population can be especially effective in reducing national purchasing power by buying Bonds and Stamps, thus aiding the country's defense program, while helping to keep down the cost of living.

NOTE.—To buy Defense Bonds and Stamps, go to the nearest post office, bank, or savings and loan association; or write to the Treasurer of the United States, Washington, D. C. Also Stamps now are on sale at retail stores.

ПІДПИРАЙТЕ СВОЇХ БІЗНЕСМЕНІВ.



БРИТІЙЦІ НА МАЛЯЙСЬКІМ ПІВСТРОВІ. Австралійські воїни, що недавно прибули на скріплення залози на Маляйському півострові, працюють при будові фортифікацій.

ЯК Поширюють Серед Американців Знання Про Україну?

(В тій рубриці подаватимемо імена тих осіб чи організацій, що будуть закуповувати книжки про Україну українських людей для американських інституцій чи американських визначних людей).

Бюфало, Н. Й. — Українсько-Американський Горожанський Клуб замовив один примірник „Історії України" М. Грушевського і признав для Локвуд Меморіал Лайбрієри в Юніверзиті оф Бюфало.

Рачестер, Н. Й. — Товариство „Вільні Козаки", від. 102 У. Н. Союзу, ухвалило закупити два примірники „Історії України" М. Грушевського і дві книжки Ю. Вернадського „Богдан - гетьман України" і призначити їх для публичних бібліотек міста Рачестер.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

МИЛВИЛ, Н. ДЖ.

Прийїдм на Свято Американського Прапора.

В українській колонії в Милвил, Нью Джерзі, є три відділи У. Н. Союзу, але одним з піонірів є відділ 347, при котрому гуртуються перші основателі цієї колонії.

Колиб так переглянути рекорди цього відділу, то там знайшлиб ми багато таких фактів, котрими не кожний відділ може похвалитися.

Тому, що цей відділ був оснований ще в 1912 році, то мусів, як й інші відділи переносити різні кризи, інфляцію, депресію і т. п. Та проте це не зменшило його активності і жертвенності на народні цілі в старому краю як і в Америці. Усе те повинен колись уряд відділу зібрати не так для себе, як для тих, котрі про У. Н. Союз висловлюються байдужо. Згадаю, що підчас депресії мав відділ ще настільки готівки, що міг позичати своїм членам якийсь гріш, котрого вони конечно потребували; а деінде не могли його дістати. Переходячи рекорд, знайдемо теж імена тих завзятих колоністів, котрі своєю мозольною і витривалою працею принесли добре ім'я українській колонії в Милвил, так, що нині і родючі американці з ними числяться.

Ось тепер, у неділю, 7. грудня б. р. цей відділ устроєє Свято Посвячення Американського Прапора.

На запрошення урядників відділу прийдуть з промовами такі визначні американські гості як сенатор і конгресмен. Будуть теж і міські урядники.

Уряд відділу зробив дуже влучну і на часі роботу, коли покликав до співучасті до так поважного торжества американських впливових людей, бо тим даємо доказ, що нарівні з ними шануємо символ нашої прибраної держави — прапор. Далі те все, що цей прапор означає. Це буде величава американська маніфестація, влаштована тими, що є з української крові.

Та щоб усе випало величаво, мусить дописати теж і наша публіка. І то не тільки з Милвил, але і з околиць, як з Бріджтон, Вайлленд, Кемден, а навіть з Філадельфії. На це треба нам добре пам'ятати.

М. Стоколоса.

ЛИСТУВАННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ

Гр. П. Гавришенко, Коговз, Нью Йорк. — Просимо подати, на що призначені гроші:

СТАВАЙТЕ В РЯДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКИЙ Є НАЙБІЛЬШОЮ І НАЙСИЛЬНІШОЮ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЮ ЗАПОМОГОВОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

І. Т. Філадельфія, Па. — Витинок з філадельфійської газети про промову судді Р. Г. Джексона одержали. Дякуємо. Не тільки він, але є багато інших визначних людей, що заповідають упадок диктатур, як і те, що публічна олінія повалить Сталіна, Гітлера і Мусолінію, як це каже суддя Джексон.

В. І. Ч., Торонто, Онт. — Усі того роду новинки треба брати так, як вони подавані. Це війна. А підчас війни дуже часто важко пізнати, чи те, що розголошують, є правда, чи пропаганда, оперта на віддумках. Так і є з тою новинкою з Анкари. Тому американські поважні газети постійно пригадують, що тепер важко брати газеті відповідальність за правдивість новинок, зв'язаних з воєнними подіями. Про те ми теж уже нераз писали, особливо, коли це відноситься до новинок, зв'язаних з Україною, які подаємо за чужими джерелами.

М. А. К., Горнел, Н. Й. — Гратулюємо Вам за те, що так дбаєте, щоби американці дістали „Історію України" і її прочитали, та що осягнули щодо цього такі добрі висліди.

Балтімор, Мд. — Витинки з місцевої преси про Між-Американський Жидівський Конгрес одержали від кількох громадян. Будуть використані. Дякуємо.



СПУСТИЛИ НА ВОДУ. — З корабельних доків підприємства Бетлгема Стіл на Стетен Айленді, в ньюйорському порті, спущено онді на воду отчий воєнний корабель „Френголд", що має 1,650 тон містоти. Це один з 12 кораблів того типу („дистроєрс"), що їх будуватимуть за новою програмою. Такий корабель коштує 6 мільйонів доларів.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

БЮФАЛО, Н. Й. — Збори Тов. Укр. Союзу, від. 304, відбулися 7. грудня в 2. год. пополудні. На ті збори мали виступити кожний член, 6. жовтня спили до підготовки. І буде вибір уряду на рік 1942. Член, що не буде на зборах, підлягає карі 50 ц. урядник \$1. — А. Губак, прес. С. Вапріч, секр.

БУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 241, відбуває свої збори в неділю, 7. грудня, в 1. годині пополудні, у церковній галі на Геріс Евені. Проситься членів обов'язково прийти на збори; бо буде вибір уряду і інші важні справи до поладження. — Уряд. Тов.

Досить бораксу для заосмотрення Злучених Держав на протязі 100 літ відкрито в зложжях у південній Каліфорнії.



Л. А. Стейнгард, американський амбасадор у Москві, вернувся до Америки.

КАНТИЧКА КОЛЯДИ — і — ЩЕДРІВКИ

РІЗДВО ХРИСТОВЕ І БОГОЯВЛЕННЯ

з додатком пісень Страстних, Воскресних і інших пісень церковних.

ЦІНА 35 ЦЕНТІВ.

Замовлення і гроші слати до:

„СВОБОДА", 81-83 Grand St., (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

ДЛЯ ПІЗНАННЯ УКРАЇНИ

в часах великих суспільних і національних переворотів НЕМА КРАЩОЇ КНИЖКИ, ЯК ІСТОРІЯ ХМЕЛЬНИЧЧИНИ.

Про ту важну епоху самостійної української козацької республіки пише

відомий ЮРІЙ ВЕРНАДСЬКИЙ, професор історії в Єйльському університеті, в англійській книжці, що власне появилася друком з друкарні Єйльської Університетської Преси, накладом Українського Народного Союзу, під нагол.:

BOHDAN HETMAN OF UKRAINE



BY GEORGE VERNADSKY

150 СТОРІН. ПОРТРЕТИ І ІЛЮСТРАЦІЇ. ЦІНА \$2.50

ДЛЯ ЗАМОВЛЕННЯ, проситься витяти цей купон на кропкованій лінійці й вислати виповнений до книгарні „Свободи":

„СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Посилаю осядт _____ доларів моні-ордером (чеком) і прошу вислати мені _____ примірників книжки: BOHDAN, Hetman of Ukraine.

Ім'я _____ Адреса _____ Місто _____ Крейт _____

Жіноча Сторінка

Діти і Передсвятоточний Час Не Смійтеся з Дітей

Щораз менше сонця на небі — щораз більше його у дитячих очах. Бо ось місто починає вже готуватися на передсвятоточний торг, а дитячі головки запрятувати мріями про різдвяні дарунки, ялинку, святоточну гостину. З вікон склепів — низирає бородачів.

Миколай та як минулих літ, всміхається добродушно до прохожих. Не журиться страйками, не страхається війни — диває повний добра мішок, на радість малих та великих.

Від цієї хвилини мами скорше дають собі з дітьми раду, бо не багато мабуть знайдеться таких завзятих пустунів, що вилизали б обтяжати своє сумління надто великою провинною тоді, як у небесних верстах вже готуватимуться дарунки для чужих та добрих. Де тільки гурт дітей — там і говориться про це, чого хотілося від рум'яного старика, що нездовго пічне ципури по дахах та комнинах шукаючи місця, де залишити дарунки. Підсміхаються згрібно старші діти, що відкривали вже тайну миколаївської легенди, і знають її залежність від татової кишені. Але й для них різдвяний час — це радість, дарунки, забава.

„Пощо колотити дітям найщасливіший рік, коли й так будуть мати досить своєї журі, як діаростуть“ — кажуть часто родичі заховуючи перед дітьми свої труднощі та нещасть. „Прийде і для них час змагатися з життям — журитися за себе і других“. Видається родичам, що ось у такий спосіб дають найкращий вияв почуття для своїх дітей та вартують для них кілька безжурних літ життя. Та чи насправді безжурних? Чи може бути у житті людини бодай короткий час забезпечений перед усіма терпінням, що дозволив би їй черпати з життя лиш це, що радісне?

Наша природа не знає такого стану. Вже першим кроком дитини товаришуть біль, бо кожне піткнення непривично до ходу ніжок набиває спинаки та заставляє дитину терпіти. Хоч наука бореться завзято з недугами — то все ж вона в силі зменшити лиш їх причини та злагодити терпіння. І не зважаючи на найкраще піклування, вже від найвщасливіших літ діти мусять знаходитися з болем, незможністю та іншими прикрими станами, що товаришать недугам.

Але не тільки з фізичними терпіннями виростає дитина. Ці, що виховують дітей знають, як вже в перших роках життя проявляє дитина почуття, що даються легко зрозуміти. Тужлива піснючка, зворушлива казка, гостріша поведінка, що до неї не звикла вражлива дитина розжало-

До найбільших і найчастіших помилок, які поповнюють старші суцроті малих дітей, є це, що вони сміються з дитячих помилок. Старші роблять це з доброго, щирого серця. Проте вони тим завдають велику кривду дитині. Буває, що старші візьмуть кидкалітну дитину в свій гурт і заставляють її „пописуватися“ п мудрощами. Дитина скаже щось доречного, а старші з захопленням вибухнуть реготом. Ця реготом вони хочуть висловити подив для дитини. Та дитина не любить цього, бо вона зовсім слушно відчуває, що з її поважної роботи люди роблять собі забавку і розривку.

„Ану заспівай нам щось Іванчику, чи Ганусю“, лебедять старі шарпаючи з великою „побови“ дитину на право і ліво. „Ану заспівай нам“. Дитина зачне співати, а старші з залепетим віддихом і з опроміненими обличчями чекають кінця. Як лиш дитина закінчить, всі в сміх: „Ах, як гарно, як ладно, ану співай ще“. Та другий раз дитина вже не рада співати. Коли це повториться кілька разів, дивіть, а дитина, яка ще недавно співала так мило співала, вже більше співати не хоче. Вона наспується і на прохання старших вперто мовчить. В таких випадках старші, (звичайно мама, бабуса чи тітка), зачнуть дитину картати: „Ось, ти неспівати? Чому не співаєш? Я не дам тобі цукорка, не дам сукулки“. Та це не помагає, дитина мовчить з іще більшим завзяттям.

Чому вона мовчить? Чи справді вона неспівати, вперта? Ні. Вона обиджена. Ви смієтесь з її співу, чи інших помилок, які вона трактувала найбільш серйозно. Ви справді тим сміхом хотіли вказати їй подив. Але вона не потребує вашого подиву. Во-

коли у цьому часі заставимо її пожалувати дітей, що примирають голодом, костеніють з зима та тратять під кулями своїх найближчих.

Якщо потрудимося трохи, щоб змалювати дітям нещастя, від яких терпить сьогоднішній світ, а найбільше дитвора кривавої воєнної полоси — вони краще оцінять щастя в обставини, що доводиться їм у них жити та виростати муть зі серцем, вражливим на терпіння інших. Звикатимуть відчувати велике, вселюдське лихо, а зносити дрібні особисті турботи. І це стане для них жеретом моральної відпорності та сили на ціле життя.

Передсвятоточний час надається дуже добре для цього роду виховної праці. В надії на дарунки кожна дитина старается бути ліпшою і тому буде охотніше повинуватись усюмо, що плыве з уст родичів.

Клявдія Олесницька.

на відчуває свою маленкність і своє незнання. В неї є велике бажання всею учинитись. Вона пробує цього і того. А ви, замість поважно дискутувати її проблеми, регочетесь з неї. Вона чула спів в радіо, або від вас самих. Але з радієвого співу, чи хоч би з вашого, ніхто не реготався. А з її співу ви регочетесь. Тому вона не буде більше співати, не буде слухати вам за предмет розривки. Відтепер на ваше прохання співати, вона буде завзято мовчати.

Джордж Е. Вигам в „Бетер Говінгс ід Гарден“ магазині, в Демоні, Анона, згадує про свою розмову з матір'ю Комптоні, якої четверо синів і одна дочка визначилися на полі літератури, науки, техніки, права. Ця мама говорила, що її син Артур Комптон, що опісля здобув за наукові досягнення нагороду Нобля, в 12 році життя написав „наукову розвідку“ про слонів ратичі. В тій розвідці він не погоджувався з вченими відносно причини, чому деякі слони мають три ратичі, а інші п'ять. Мама каже, що вона ледви опанувала себе від сміху, як той її син прийшов до неї і показав їй ту розвідку. Вона не сміялася, ні навіть поблажливо не гляділа сина по голові доряджуючи йому водночас покинути цю тему. Тільки сіла разом з ним до стола і почала зовсім поважно дискутувати порушену ним тему. Тепер той сам її син у зв'язку з тим випадком заявив: „Мама, якби ти була сміхом збудила мене в той день, ти могла б раз на все вбити в мені зацікавлення до наукових дослідів“.

Багато мамів, батьків, бабунь і тіток, люблять подивляти маленких дітей і свій подив висказувати реготом. Багато з них купують дітям однієї, причислюють їх на те, щоб хвалитись ними перед іншими. Одні і другі випадки мають емоційний підклад. Старші хочуть забавитись на кошт дитини, або нею заімпонувати комусь іншому. Дитина це відчуває, що старші не мають на увазі її добра, її інтелектуального і фізичного розвитку, тільки самохвальбу, пописування нею.

Правда, кожна найрозумніша мама хотіла б повелити своєму дитині. Матір'я серце аж вискакує з грудей, коли бачить, що її дитина викликала подив в інших. Це природне і благородне явище. В засаді проти того явища теж виступати не можна. Але те благородне материнє чуття мусить знати міру. Добро дитини, її розвій і будуче щастя мусить стояти вище від хвилих похвал і захоплення. Гарна цвітка почуватиметься краще в горілиці, на тій землі, в яку вона пустила коріння, ніж на королівському столі. Дитина буде почуватись далеко краще тоді, коли ми уважно і поважно відносимось до її проблем, ніж коли ми будемо з них з захопленням сміятись. Бо ці проблеми лише в наших очах виглядають смішними. В очах дитини вони виглядають дуже поважно. Коли з поважним підходом ми попросимо дитину нам продемонструвати її здібність вона це нам радо зробить.

У місті Нью Йорк родиться немовля приблизно кожних 4 хвилини.

Жінки в деяких околицях Тибету носять своє волосся сплетене в 108 косах в честь 108 томів тибетанського клясики, Кандуура.



КОРОЛЕВА КАВІ. — Південно-американська республіка Колумбія надала до Зауничня Держав для розгосподу своєї кави паниці Люсію Селіс (Лавілію), що недавно була обрана „королевою кави“.

JERSEY CITY, N. J.
FIRST WARD REGULAR DEMOCR. ORGANIZATION
to give
ANNUAL ENTERTAINMENT

At a meeting of the First Ward Regular Democratic Organization held on November 24, at the Club Headquarters, plans were made for the Annual Entertainment and Dance which the Organization will sponsor on Tuesday evening, December 9, at St. Peter's Hall, York and Van Vorst Streets.

City Commissioner William J. McGovern, leader of the Ward, is General Chairman of the committee in charge of arrangements. He is being assisted by a large committee.

An elaborate program of entertainment has been outlined. It will feature well-known radio, screen and stage artists. A popular dance orchestra has been engaged to play for dancing which will follow the entertainment.

Each year a similar affair is held by the Ward Organization to raise funds to purchase Christmas baskets for the needy of the Ward.

The committee assisting Commissioner McGovern include: Philip R. McGovern, Joseph Bartzak, Charles Specht, James Fay, William Welsh, Ralph Basile, Elmer Schemm, Stanley Kielbas, Frank Waltz, John Chunks, William Stevens, Hugh J. Driscoll, Mrs. Ellen Domelan, Mrs. Helen Domanski, Mrs. Anna Silvers, Mrs. Jean Ondrof, Mrs. Helen Choisey, Miss Johanna Malone, Mrs. Carolyn Reid, Mrs. Sophie Mazalewski, Mrs. Bridget Cullen, Mrs. Alexandria Skoczypiec.



Буенос Айрес, столиця Аргентини, має близько 2 рази стільки вродин, що випадків смерті.

БІЗНЕСОВІ НАГОДИ

ГРОСЕРІЯ-ДЕЛКАТЕСЕН з найновішим улаштуванням для торгівлі содою, мороженим, цукорками, на продаж з домом або без дому. 278-80
329 WEST KINNEY STREET, NEWARK, NEW JERSEY.

НАЙДУТЬ ПОСАДУ

УКРАЇНСЬКА католицька парохія св. Ап. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, пошукує доброго **ДЯКО-ВЧИТЕЛЯ**, який крім латинської знав би знаменито провадити хором та улаштувати різні представлення. Платня після умови. Слабкі дяковчителі нехай не подаються. Зголошувати належить на адресу: 278-80

Rev. D. GRESKO,
2280 W. 7th St., Cleveland, O.

ФАРМИ НА ПРОДАЖ

ФАРМА 110 акрів землі, зараз кодо Гайвей, тільки три милі від фабричного міста Милвил. Широка своя річка, свої риби. Дім 8 кімнат, курники на 5,000 курей і інші будинки. Електрика всюдо. Та фарма надається і для двох спільників. Ціна \$3,300. Пишіть або приїжджайте зараз, бо то це „bargain“.

В. MATOLICZ,
R. D. 1. Box 20. Bridgeton Pike
Millville, N. J.

ВАСИЛЬ ПРИШЛЯК ВИРІШНИК І ПРОДАВЕЦЬ МЕБЛІ В „GRANT CIRCLE UPHOLSTERY CO., Inc.“

2469 WEBSTER AVENUE
Near 188th St.
BRONX, N. Y.
Має на складі РІЗНІ МЕБЛІ доброї якості, по дешевій ціні.
Telephone: FOxham 5-4666.

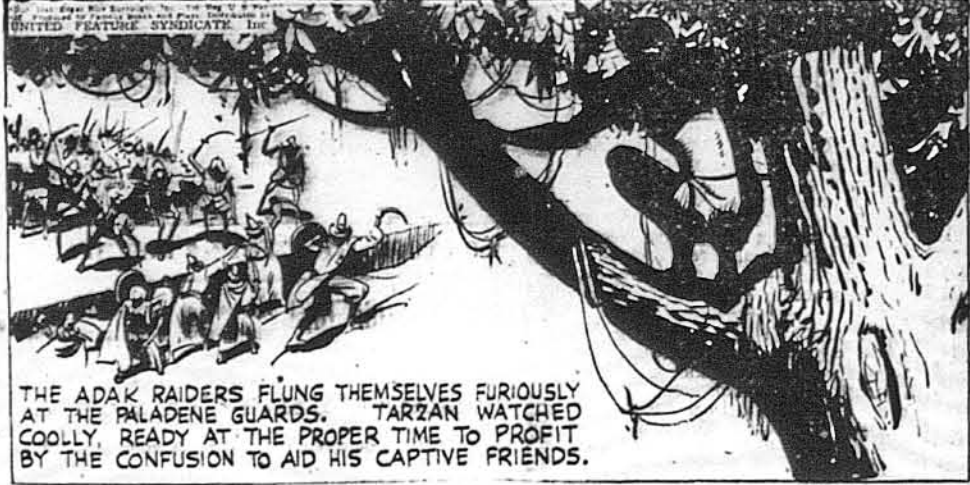
ДОСТУПНІ В КОЖНІЙ ГОДИНІ

Нема потреби зважати на годину, бо наші послуги є доступні негайно в кожній порі дня чи ночі, бо ніхто не може передбачити, коли йому випадє якась пекуча потреба.

Пам'ятайте також, що наші послуги є доступні для кожного в такій мірі, як і доступність щодо часу.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City 34 E. 25th St., Bayonne
Phone: Bergen 4-5989 Phone: Bayonne 3-0540



Побачивши, що їх розкрили, адакські наїзники з цілою силою кинулись на палядинську сторожу і звели з нею боротьбу.



Зеля в той час приглядалась з найбільшим зацікавленням до поєдинку Гуйона з Вільєном. Малий Том завважив: „Користаймо з нагоди і втікаймо“.



Але Зеля в тій хвилині сама не була певна, чи вона хоче втікати від відважного Вільєна? Вона, вагалась, аж доки не було запізно.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛДЕЛЬФІО І ОКОЛИЦІ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS., PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320.
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

ЦІЛИЙ ПОХОРОН з цією припарною металеною труною, двома автоматами, краваном, бильсмуванням, вкляцим Похоронного Дому і т. д. \$295.00

Все, чого треба, з витком одніа в належностей за церковну виправу й цмнтар.
S. KANAI KAIN
433 State St., Perth Amboy, N. J.
Phone: Perth Amboy 4-4646

МИРОН ЛИТВИН І СИН
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга шпра і чесна
Main Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.,
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347
Branch office (Filad):
969 SOUTH BROAD STREET,
TRENTON, N. J.
Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
зарядку погребам по ціні так низькій як \$150.
Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th St., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7561.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦІХ
129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel.: Melrose 5-6577

ВПІСУЙТЕ СВОІХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЬ ІХ БУДУЧИНУ.
ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ТАРЗАН, ч. 454. Втрачена нагода.